

اخبار محیط زیست ایران

۱۵ اسفند ماه روز درختکاری در ایران

درختکاری در حاشیه جاده‌ها راه کار مهار
کولاک و شن‌های رونده

وی حریم راه‌ها و مسیرهای ریلی را ظرفیتی مناسب برای کاشت درخت دانست و تصریح کرد: در محورهایی مانند یزد-طبیس، کرمان-بم و سمنان-مشهد، توسعه فضای سبز علاوه بر بهبود منظر، می‌تواند در کاهش کولاک و جلوگیری از هجوم شن‌های روان و انسداد جاده‌ها نقش مؤثری ایفا کند.

تأکید بر اجرای تفاهم‌نامه‌های مشترک

افلاطونی با اشاره به امضای تفاهم‌نامه همکاری میان وزرای جهاد کشاورزی و راه و شهرسازی گفت: اجرای عملیاتی این تفاهم‌نامه و ارائه گزارش مستمر از پیشرفت آن در سطح ستاد و استان‌ها ضروری است.

نگهداشت نهال‌ها؛ اولویت مهم‌تر از کاشت

در ادامه این نشست، انوشیروان مهری، مشاور وزیر راه و شهرسازی، با اعلام آمادگی این وزارتخانه برای مشارکت در طرح کاشت یک میلیارد درخت تأکید کرد: درختکاری در حریم راه‌ها یک ضرورت است، اما نگهداری و مراقبت از نهال‌ها اهمیتی فراتر از مرحله کاشت دارد. وی همچنین توسعه «مسکن سبز» و تأمین فضای سبز در مجتمع‌های مسکونی را از الزامات برنامه‌های وزارت راه و شهرسازی عنوان کرد.

<https://payamema.ir/payam/147586>

آتش‌سوزی در جنگل‌ها و تالاب‌ها طی ۵ ماه از انزلی تا زاگرس

پنجشنبه ۳۰ بهمن، آتش در بخشی از طبیعت انزلی شعله کشید؛ حادثه‌ای که بار دیگر یادآور شد جنگل‌ها و حتی مرداب‌های ایران چقدر بی‌دفاع هستند. آنچه در

رئیس سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور با تأکید بر نقش درختکاری در کاهش کولاک و جلوگیری از انسداد جاده‌ها، اعلام کرد استفاده از ظرفیت ۲۲۰ هزار کیلومتر راه شهری و بین‌شهری می‌تواند بخش قابل توجهی از هدف طرح کاشت یک میلیارد درخت را محقق کند.

استفاده از ظرفیت راه‌ها برای توسعه درختکاری

رضا افلاطونی در یک‌دوسومین جلسه طرح مردمی کاشت یک میلیارد درخت اظهار کرد: تفاهم‌نامه‌های متعددی با دستگاه‌های اجرایی از جمله وزارت راه و شهرسازی منعقد شده و لازم است روند اجرای آن‌ها به‌صورت دقیق رصد و پایش شود.

وی افزود: در کشور بیش از ۲۲۰ هزار کیلومتر راه شهری، بین‌شهری و روستایی وجود دارد که با کاشت نهال در سه ردیف و به ازای هر پنج متر یک اصله درخت، می‌توان حدود یک‌چهارم هدف طرح کاشت یک میلیارد درخت را از این مسیر تأمین کرد.

درختکاری؛ راهکار افزایش تاب‌آوری اقلیمی

رئیس سازمان منابع طبیعی با اشاره به شرایط خشک و نیمه‌خشک ایران تأکید کرد: افزایش پوشش سبز و توسعه درختکاری یکی از مؤثرترین اقدامات برای تقویت تاب‌آوری سرزمین در برابر تغییرات اقلیمی است.

خودداری نمایند. بدیهی است در صورت تغییر شرایط جوی، اطلاع‌رسانی‌های تکمیلی از طریق مراجع رسمی استان اعلام خواهد شد.»

منبع: خبرگزاری ایسنا

دریاچه گهر ملقب به نگین زاگرس ثبت جهانی می شود

دریاچه گهر ملقب به نگین زاگرس یک دریاچه کوهستانی در ایران است که در میان رشته‌کوه اشترانکوه در استان لرستان با ارتفاع ۲۲۵۰ متر از سطح دریا واقع شده است.

دریاچه کوهستانی و بکر گهر، واقع در رشته کوه‌های زاگرس و در نزدیکی روستای «تنگ‌پنج» از توابع شهرستان دورود، گام‌های پایانی برای ثبت رسمی در کنوانسیون بین‌المللی رامسر را طی می‌کند.

این پهنه آبی منحصر به فرد که به دلیل موقعیت

ویژه جغرافیایی خود به «دریای کوچک زاگرس» شهرت یافته، با دارا بودن پنج معیار تعریف شده این کنوانسیون، ظرف یک ماه آینده به جمع تالاب‌های با اهمیت جهانی می‌پیوندد.

منبع: سایت حامیان محیط زیست

انزلی رخ داد، تنها یک خبر کوتاه نبود؛ حلقه‌ای دیگر از زنجیره‌ای طولانی از سوختن طبیعت.

منبع: خبرگزاری امتداد

مدارس و دانشگاه‌های ۶ شهر خوزستان به دلیل بروز گرد و غبار غیرحضور می‌شود

با تصمیم کارگروه اضطرار آلودگی هوای استان خوزستان، فعالیت کلیه مدارس و دانشگاه‌های ۶ شهر استان، چهارشنبه ششم اسفند به صورت غیرحضور می‌خواهد بود.

در اطلاعیه امشب پنجم اسفند استانداری خوزستان آمده است: «به اطلاع شهروندان گرامی استان خوزستان می‌رساند.

با توجه به پیش‌بینی مدل‌های هواشناسی مبنی بر احتمال بروز و تداوم پدیده گرد و غبار با منشأ خارجی و همچنین لزوم پاکسازی و آماده‌سازی فضاهای آموزشی، بنا بر تصمیم کارگروه اضطرار آلودگی هوای استان خوزستان، فعالیت کلیه مدارس و دانشگاه‌ها در شهرهای اهواز، کارون، باوی، حمیدیه، هویزه و دشت آزادگان در روز چهارشنبه ۶ اسفندماه، به صورت غیرحضور می‌خواهد و از طریق بسترهای مجازی برگزار خواهد شد.

این تصمیم در راستای صیانت از سلامت دانش‌آموزان، دانشجویان و شرایط مناسب برای نظافت و پاکسازی مدارس اتخاذ شده است. از شهروندان گرامی درخواست می‌شود ضمن رعایت توصیه‌های بهداشتی و اصول خودمراقبتی، از تردد غیرضروری در فضای باز

ایران در برابر بحران‌های متعددی قرار دارد که نتیجه سیاست‌گذاری‌های نادرست و ناتوانی در مدیریت منابع است. بی‌آبی، خاموشی برق، فرونشست زمین و مهاجرت اقلیمی، نشانه‌هایی از فرسایش تدریجی سرزمین هستند. این وضعیت باعث جابه‌جایی جمعیت و تضعیف سرمایه اجتماعی شده و زیست‌پذیری منطقه را به خطر می‌اندازد.

عادی‌شدن این بحران‌ها نیز منجر به کاهش فشار جامعه برای اصلاحات می‌شود و می‌تواند سقوط ساختاری نظام حاکم را سرعت بخشد. پرسش باقی‌مانده این است: چند زخم دیگر باقی مانده تا دیگر چیزی برای ترمیم نماند؟

فروپاشی همیشه با انفجار و انقلاب آغاز نمی‌شود؛ گاه با خاموشی برق، قطع آب و کوچ خاموش مردم شکل می‌گیرد. آنچه امروز در ایران می‌بینیم، نتیجه انباشت خطاهای سیاستی و شکست مزمن در حکمرانی منابع است؛ وضعیتی که می‌توان آن را «هزار زخم» نامید. بی‌آبی، خاموشی، مهاجرت اقلیمی و فرونشست زمین، نشانه‌های فرسایشی تدریجی‌اند که زیست‌پذیری سرزمین را تهدید می‌کنند. پرسش اینجاست: چند زخم دیگر مانده تا دیگر چیزی برای ترمیم باقی نماند؟

فروپاشی همیشه با انقلاب و جنگ آغاز نمی‌شود. گاهی با قطع آب، با خاموشی برق و با کوچ بی‌صدای مردمان شروع می‌شود. آنچه امروز در ایران جریان دارد، نه یک بحران زودگذر، بلکه نمود انباشت خطاهای سیاستی و شکست‌های مکرر در حکمرانی منابع است؛ وضعیتی که می‌توان آن را با استعاره «هزار زخم» توضیح داد: فرسایشی تدریجی که در اثر انباشته شدن بی‌تدبیری‌ها، یک سرزمین را از درون تهی می‌کند تا فرو بپاشد.

دولتی ناتوان از بدیهیات

تامین پایدار آب شرب، برق و گاز از ابتدایی‌ترین وظایف هر دولت مدرن است. هنگامی که حکومتی از انجام همین بدیهیات بازمی‌ماند، مساله توسعه‌نیافتگی یا رفاه نیست؛ شکست در سطوح بنیادین حکمرانی است.

زیرفتری‌ها همچنان در رنج آب / نارضایتی شدید اهالی عسلویه از حیره‌بندی آب

زینب رحیمی

زیرفتری‌ها؛ نامی است که اهالی اینجا به خود داده‌اند. عنوانی اعتراض‌آمیز و کنایه‌انگیز، بیانگر کمبودها، بیماری‌های ناخواسته، گرفتاری‌های جبران‌ناپذیر و عقب‌ماندگی‌های دور از انتظار، آن هم در صنعتی‌ترین شهر ایران؛ عسلویه.

شهری غرق در دود و شعله در مجاورت میادین نفت و گاز، محاصرشده با صنایع پتروشیمی و پالایشگاه، در زمینی مملو از نعمت و ثروت، شهروندان هنوز به دنبال برطرف کردن نیازهای اولیه زندگی؛ اینجا حتی آب آشامیدنی هم در دسترس نیست.

در گزارش میدانی پیش رو در گفت‌وگو با تعدادی از اهالی روستاها و دهیاران به قطعی متناوب آب در روستاهای عسلویه پرداخته شده است. روستاهایی که تنها یک روز در میان به آب دسترسی دارند، آبی که از نظر آنها، کم کیفیت است و مناسب آشامیدن نیست.

اطلاعات کامل در: naftema.com/video/177340

فروپاشی سرزمینی در ایران؛ روایت یک مرگ تدریجی

روزبه اسکندری

خاموشی؛ نماد بحران ساختاری انرژی

ایران با وجود برخورداری از ذخایر عظیم نفت و گاز، در تامین پایدار برق و گاز دچار اختلال‌های مزمن است. این تناقض، نشانه‌ای از بحران در نظام سیاست‌گذاری انرژی است. خاموشی‌ها دیگر رخدادهایی مقطعی نیستند؛ به بخشی از زندگی روزمره تبدیل شده‌اند. هر قطعی برق، اختلال در تولید، آموزش، بهداشت و اعتماد عمومی است. بی‌ثباتی در تأمین انرژی، هزینه زندگی و سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد و آینده را تیره‌تر می‌کند.

مصرف بی‌مهار، قیمت‌گذاری یارانه‌ای بدون اصلاح ساختار، فرسودگی زیرساخت‌ها، ائتلاف گسترده شبکه توزیع و نبود شفافیت در حکمرانی انرژی، مجموعه‌ای از عوامل به هم پیوسته‌اند که چرخه‌ای معیوب ایجاد کرده‌اند. کم‌آبی، تولید برق را کاهش می‌دهد؛ خاموشی، پمپاژ و توزیع آب را مختل می‌کند. این وابستگی متقابل بحران‌ها، همان جایی است که «هزار زخم» به هم‌افزایی می‌رسند و سرعت فرسایش را چند برابر می‌کنند.

عادی‌شدن بحران؛ آخرین زخم کاری

شاید بزرگ‌ترین فاجعه، کمبود آب و خاموشی برق نباشد؛ بلکه عادی‌شدن آن باشد. هنگامی که جامعه به بی‌آبی، خاموشی و کوچ عادت می‌کند، حساسیت نسبت به بحران کاهش می‌یابد و مطالبه‌گری برای اصلاح ساختاری تضعیف می‌شود.

منبع: رادیو زمانه

دریاچه ارومیه از مرگ نمکی فرار کرد

ایران امروز در وضعیتی قرار گرفته که بخشی از شهرها و روستاهایش با تانکر آبرسانی می‌شوند و هم‌زمان با خاموشی‌های برنامه‌ریزی‌شده اداره می‌شوند. این شرایط بیانگر ناتوانی ساختاری در مدیریت منابع و زیرساخت‌هاست.

خشکسالی البته واقعیتی اقلیمی است، اما تبدیل شدن آن به بحران فراگیر، نتیجه دهه‌ها سیاست‌گذاری نادرست است؛ برداشت بی‌رویه از آبخوان‌ها، توسعه نامتوازن کشاورزی، سدسازی‌های پرهزینه و کم‌بازده، نادیده گرفتن ظرفیت اکولوژیک حوضه‌های آبریز و حذف دانش تخصصی از فرایند تصمیم‌سازی.

کشوری که چنین مسیری را پیموده، نمی‌تواند بحران فعلی را به آسمان نسبت دهد در حالی که مشکل واقعی، روی زمین است.

بی‌آبی؛ زخمی عمیق‌تر از تحریم

تحریم‌ها می‌توانند اقتصاد را فرسوده کنند، اما بی‌آبی سرزمین را زیست‌ناپذیر می‌کند. روستاهایی که ترک می‌شوند، شهرهایی که با تنش آبی دست‌وپنجه نرم می‌کنند و زمین‌هایی که فرو می‌نشینند، نشانه‌های تضعیف بنیان‌های زیست‌پذیری‌اند. هر تابستان کم‌آب و هر زمستان پرتنش انرژی، زخمی تازه بر پیکر ناتوان سرزمین است؛ زخمی که بلکه خزنده و پیش رونده است. این زخم‌ها جمعیت را جابه‌جا می‌کنند، الگوهای معیشتی را فرو می‌ریزند و آینده را مبهم‌تر و تاریک‌تر می‌سازند.

زمانی که مردم به دلیل خشکسالی، بی‌آبی و فروپاشی اقتصادی ناچار به ترک خانه‌هایشان می‌شوند، اسمش «مهاجرت» نیست؛ نوعی گریز از زیست‌ناپذیری است.

مهاجرت اقلیمی، رایی است که نه در صندوق‌های رأی، بلکه در جاده‌ها داده می‌شود؛ رایی علیه چگونگی حکمرانی ضد توسعه و ناپایدار.

هر خانواده‌ای که کوچ می‌کند، سرمایه انسانی، امید اجتماعی و انسجام محلی را با خود می‌برد. تداوم این روند، شکافی ایجاد می‌کند که ترمیم آن به سادگی ممکن نخواهد بود.

است، اما مسیر طراحی شده برای افق ۱۴۰۵، بر پایه تأمین تدریجی حقاچه و تثبیت منابع آبی تنظیم شده و روند فعلی، آغاز این مسیر تلقی می‌شود. از منظر اجرایی، تأمین منابع مالی یکی از مهم‌ترین خیرهای مثبت ماه‌های اخیر بوده است.

رضا رحمانی، استاندار آذربایجان غربی، از تصویب ۴ همت اعتبار برای پروژه‌های مرتبط با دریاچه ارومیه در سال آینده خبر داده است. افزون بر این، در ستاد احیای دریاچه و با حضور رئیس ستاد، پیشنهاد اختصاص ۸ همت دیگر نیز مطرح شده که در صورت تصویب نهایی، ظرفیت اجرایی طرح‌ها را به طور قابل توجهی افزایش خواهد داد. بر اساس این برنامه‌ها، اجرای طرح‌های بهینه‌سازی مصرف آب در سطح ۱۲ هزار هکتار از اراضی کشاورزی پیش‌بینی شده است؛ طرح‌هایی که می‌توانند مصرف آب را از ۱۷۵ میلیون مترمکعب به ۴۵ میلیون مترمکعب کاهش دهند و در نهایت، ۱۲۰ میلیون مترمکعب آب را به چرخه احیای دریاچه بازگردانند.

کارشناسان معتقدند هم‌زمانی بارش‌های مؤثر با اجرای طرح‌های فنی و مدیریتی در حوضه آبریز، فرصت کم‌نظیری برای تثبیت وضعیت دریاچه ایجاد کرده است. مدیریت رواناب‌ها، هدایت آب‌های سطحی به پیکره دریاچه و کنترل برداشت‌ها، عواملی هستند که می‌توانند اثر بارندگی‌ها را از یک رویداد مقطعی به یک دستاورد پایدار تبدیل کنند.

در چنین شرایطی، بهبود فعلی دیگر صرفاً وابسته به طبیعت نیست، بلکه بر پایه برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری در حال تقویت است؛ نکته‌ای که امید به آینده دریاچه ارومیه را بیش از گذشته واقعی می‌کند. مصطفی دلاور کارشناس محیط‌زیست با تأکید بر روند مثبت شکل‌گرفته برای دریاچه ارومیه معتقد است که اهمیت اصلی برنامه‌های اعلام‌شده در مرحله اجراست.

به گفته وی، بارش‌ها فرصت ارزشمندی ایجاد کرده‌اند، اما ماندگاری این شرایط منوط به آن است که تأمین حقاچه، تخصیص اعتبارات و اجرای طرح‌های کاهش مصرف آب، به صورت مستمر و عملیاتی دنبال شود و این وعده‌ها صرفاً روی کاغذ باقی نمانند.

برگرفته از فارس نیوز

بارش‌های امسال مثل یک «تزریق سرم» برای دریاچه ارومیه عمل کرده‌اند اما کارشناسان تأکید دارند که برنامه‌های اعلام‌شده توسط مسئولان باید اجرا شوند.

بارش‌های امسال، بی‌تردید یکی از خیرهای خوش سال‌های اخیر برای دریاچه ارومیه بود؛ پهنه‌ای آبی که تا همین تابستان، بسیاری از کارشناسان درباره خشک‌شدن کامل آن هشدار می‌دادند، حالا تصاویر ماهواره‌ای و آمارهای رسمی نشان می‌دهد که دریاچه دوباره «نفس» می‌کشد. اما پرسش اصلی اینجاست که آیا این نفس تازه، آغاز احیاست یا فقط وقفه‌ای کوتاه در یک روند فرسایشی طولانی؟

خشک‌شدن دریاچه ارومیه، پیش از آنکه مسئله‌ای اقلیمی باشد، بحرانی مدیریتی است. طی حدود ۴۰ سال گذشته، توسعه بی‌ضابطه کشاورزی، حفر هزاران حلقه چاه (مجاز و غیرمجاز)، سدسازی گسترده روی رودخانه‌های منتهی به دریاچه و الگوی کشت پرمصرف، عملاً شریان‌های حیاتی این اکوسیستم را مسدود کرده است. در چنین شرایطی، حتی سال‌های نرمال بارشی هم نمی‌توانستند پاسخگوی نیاز طبیعی دریاچه باشند. اکنون بر اساس اعلام مجید رستگاری، مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای آذربایجان غربی، تراز سطح آب دریاچه ارومیه تا ۱۹ بهمن‌ماه سال جاری به ۱۰۱۲۷۰ متر رسیده و وسعت آن به ۸۷۰ کیلومتر مربع افزایش یافته است. این در حالی است که در ابتدای مهرماه، وسعت دریاچه ۴۸۱ کیلومتر مربع ثبت شده بود؛ آماري که از افزایش قابل توجه سطح آب در مدت‌زمانی کوتاه حکایت دارد. مقایسه این ارقام با مدت مشابه سال گذشته نیز نشان می‌دهد که دریاچه در مسیر تثبیت شرایط هیدرولوژیک خود قرار گرفته و روند فعلی، نویدبخش ادامه بهبود در ماه‌های آینده است؛ به‌ویژه اگر بارش‌ها و مدیریت رواناب‌ها تداوم یابد.

سعید عیسی‌پور، مدیر دفتر برنامه‌ریزی و تلفیق ستاد ملی احیای دریاچه ارومیه، میزان حقاچه سالانه دریاچه را حدود ۳ میلیارد مترمکعب اعلام کرده و ابراز امیدواری کرده است که با برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، این میزان در سال آینده به‌طور مؤثرتری تأمین شود. عددی که اگر به‌طور کامل تأمین شود، می‌تواند مسیر احیا را هموار کند چرا که نیاز اکولوژیک آن نزدیک به ۱۴ میلیارد مترمکعب است. به گفته وی، اگرچه دریاچه برای رسیدن به شرایط مطلوب نیازمند حجم آب بیشتری

پانیک و در موارد درمان نشده، اختلال استرس پس از سانحه (PTSD).

راهکارهای کنترل اضطراب:

- دریافت اخبار از منابع معتبر و پرهیز از شایعات
- حفظ آرامش در خانه و گفت‌وگوی صادقانه با کودکان
- بازگشت به برنامه روزمره تا حد امکان
- تمرین تنفس عمیق (۴ ثانیه دم، ۴ ثانیه نگه‌داشتن، بازدم آرام)
- تکنیک تمرکز حسی (۵ چیز ببینید، ۴ صدا بشنوید، ۳ چیز لمس کنید...)
- نوشتن احساسات یا گفت‌وگو با افراد مورد اعتماد
- اگر علائمی مانند بی‌خوابی شدید، حملات پانیک یا افت عملکرد روزانه ادامه‌دار شد، مراجعه به روان‌شناس یا روان‌پزشک ضروری است.

پیام اصلی متخصصان: اضطراب جنگی نشانه ضعف نیست؛ با آگاهی، حمایت خانوادگی و کمک تخصصی، کاملاً قابل درمان است.

به پاس یک عمر تلاش برای کودکان و نوجوانان ایران

"دانشنامه‌ی محیط زیست" تالیف خانم "شکوه حاجی نصرالله" و تیم نویسندگان برگزیده‌ی "جایزه‌ی کتاب سال ۱۴۰۴" در بخش علوم و فنون شد.

خانم حاجی نصرالله در اندوه جان باختن کودکان و نوجوانان در اعتراضات دی ماه ۱۴۰۴ و به یاد صندلی‌های خالی مخاطبان از دست رفته از دریافت این جایزه انصراف دادند.

کودکانی که باید با در مسیر دانش و تجربه و نوآوری؛ با شور و اشتیاق در کشورشان خوشحال و امیدوار مسیر آینده را می‌پیموندند؛ تعدادی زیر خروارها خاک آرمیده‌اند، بقیه هم سوگوار و حیرت زده از آنچه دارند تجربه می‌کنند بین زمین و آسمان معلقند.

منبع: سایت اب و جامعه

چگونه اضطراب جنگی را کنترل کنیم؟

به گفته مجدرضا مجدی، رئیس مرکز تحقیقات روان‌پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، اضطراب، نگرانی و افسردگی از شایع‌ترین پیامدهای روانی جنگ هستند؛ اما در صورت شناسایی زودهنگام، قابل کنترل‌اند. **علائم شایع اضطراب جنگی:**

بی‌قراری، اختلال خواب، خستگی مداوم، تپش قلب، سردرد، کاهش تمرکز، ترس شدید از مرگ، حملات

دهه‌های اخیر به روشنی نشان داده‌اند که بسیاری از گونه‌های جانوری نه تنها درد فیزیکی، بلکه حالات عاطفی پیچیده را نیز تجربه می‌کنند.

اهمیت این تحول صرفاً نمادین نیست؛ دولت اکنون موظف است در فرایند سیاست‌گذاری، پیامدهای تصمیمات خود را بر موجودات دارای احساس ارزیابی کند. این تغییر استانداردی نوین برای #حکمرانی_اخلاق‌محور در قرن بیست‌ویکم ایجاد می‌کند و جایگاه رفاه حیوانات را از یک دغدغه جانبی به یک الزام قانونی ارتقا می‌دهد. این گام تاریخی، بازتابی از تغییری عمیق‌تر در نگرش انسان به دیگر موجودات زنده است؛ نگرشی که حیوانات را نه ابزار، بلکه موجوداتی با حیات درونی پیچیده و ارزشمند می‌بیند. ترجمه و نگارش: Scientific_Awareness#

اولین درس زندگی‌اش نه بازی بود، نه عشق...
یاد گرفتن "دوام آوردن" بود.

HKH

پانچ بچه میمون ژاپنی شش ماهه که توسط مادرش طرد شد و با این عروسک به جای مادرش سر می‌کند.

منبع: سلامت محیط زیست

اخبار محیط زیست جهان

حیوانات در بریتانیا رسماً «دارای احساس» شناخته شدند

sciawareworld

بریتانیا رسماً حیوانات را موجوداتی دارای شعور اعلام کرد که می‌توانند درد، ترس و عشق را حس کنند.

از ۲۵ مه ۲۰۲۲، تحولی تاریخی در نظام حقوقی بریتانیا رخ داد؛ با اجرای کامل قانون Animal Welfare (Sentience) Act 2022، دولت این کشور به‌طور رسمی پذیرفت که حیوانات قادر به تجربه احساساتی پیچیده همچون #شادی، #ترس و #درد هستند. این قانون که از سوی UK Government اجرایی شده، نقطه عطفی در پیوند علم، اخلاق و سیاست‌گذاری عمومی به شمار می‌رود.

بر اساس این قانون، «کمیته احساس حیوانات» (Animal Sentience Committee) تشکیل شده است؛ نهادی نظارتی که وظیفه دارد بررسی کند آیا دولت هنگام تدوین و اجرای سیاست‌های جدید، تأثیر آنها بر رفاه حیوانات را در نظر گرفته است یا نه. به بیان دیگر، از این پس تجربه زیسته حیوانات نمی‌تواند در تصمیم‌گیری‌های کلان سیاسی نادیده گرفته شود. این دستاورد نتیجه بیش از ۲۵ سال تلاش مستمر #فعالان_حقوق_حیوانات است. از سال ۱۹۸۸، کارزارهای گسترده‌ای شکل گرفت تا قانون‌گذاری با یافته‌های علمی درباره حیات عاطفی حیوانات همسو شود. پژوهش‌های رفتاری و عصب‌شناختی در

کند . پرونده مطرح شده از سوی شهرستان بولدر به احتمال زیاد پیامدهایی برای دیگر شکایت‌ها خواهد داشت؛ برخی از آنها رد شده‌اند و برخی دیگر در دادگاه‌های ایالتی در جریان هستند.

«تهدیدی جدی برای یکی از حیاتی‌ترین بخش‌های کشور ما»

شرکت سانکور انرژی و اکسون‌موبیل پس از آنکه عالی‌ترین دادگاه ایالت کلرادو اجازه داد رسیدگی به پرونده بولدر ادامه یابد، به دیوان عالی فرجام‌خواهی کردند. این شرکت‌ها استدلال می‌کنند انتشار گازهای گلخانه‌ای موضوعی ملی است و باید در دادگاه فدرال رسیدگی شود؛ جایی که شکایت‌های مشابه پیش‌تر رد شده‌اند. وکلای این شرکت‌ها نوشتند استفاده از قوانین ایالتی برای رسیدگی به تغییرات اقلیمی جهانی «تهدیدی جدی برای یکی از حیاتی‌ترین بخش‌های کشور ماست». «اکسون‌موبیل روز دوشنبه اعلام کرد که «سیاست‌گذاری اقلیمی نباید از طریق مجموعه‌ای پراکنده از دعاوی در دادگاه‌های ایالتی تعیین شود».

«بار مالی نباید فقط بر دوش مالیات‌دهندگان محلی بیفتد»

وکلای شهر بولدر استدلال کرده بودند که این دعاوی حقوقی هنوز در مراحل اولیه است و باید در دادگاه ایالتی رسیدگی شود. آنها نوشتند: «هیچ مانع قانون اساسی وجود ندارد که ایالت‌ها را از رسیدگی به خسارت‌های وارد شده در قلمرو خود، حتی اگر ناشی از رفتار خارج از ایالت باشد، منع کند؛ چه این رفتار طراحی معیوب یک خودرو باشد و چه فروش آزیست». یوناتان کوهن، مدیر ابتکارهای اقلیمی شهر، گفت این پرونده به حل مشکلاتی مربوط می‌شود که مردم در کلرادو با آنها روبه‌رو هستند. او افزود: «پرونده ما در اساس درباره عدالت است. بولدر همین حالا آثار گرم شدن سریع اقلیم را تجربه می‌کند و بار مالی سازگاری نباید فقط بر دوش مالیات‌دهندگان محلی بیفتد». دیوان عالی همچنین از دو طرف خواسته است استدلال‌های خود را درباره اینکه آیا این پرونده واقعا برای رسیدگی در برابر قضاوت آماده است یا نه ارائه کند. انتظار می‌رود استماع استدلال‌ها در پاییز برگزار شود. منبع: یورونیوز

دیوان عالی آمریکا به تلاش شرکت‌های نفت و گاز برای لغو دعاوی اقلیمی رسیدگی می‌کند

در تلاش برای مسدود کردن پرونده‌های پاسخگویی اقلیمی، غولهای سوخت فسیلی به تازگی توانسته‌اند نظر دیوان عالی آمریکا را به خود جلب کنند .

دیوان عالی آمریکا برای نخستین بار تصمیم گرفته است به استدلال شرکت‌های نفت و گاز که می‌کوشند جلوی یک دعاوی حقوقی مربوط به پاسخ‌گویی در قبال بحران اقلیمی را بگیرند رسیدگی کند. این تصمیم می‌تواند بر موج اخیر پرونده‌هایی که به دنبال مسئول شناختن این صنعت برای میلیاردها دلار خسارت ناشی از تغییرات اقلیمی هستند تاثیر بگذارد . این دادگاه که اکثریت آن را قضاوت محافظه‌کار تشکیل می‌دهند موافقت کرده است به پرونده‌ای از بولدر در ایالت کلرادو رسیدگی کند؛ یکی از چندین شکایتی که مدعی است این شرکت‌ها افکار عمومی را درباره نقش سوخت‌های فسیلی در تغییرات اقلیمی گمراه کرده‌اند.

دولت‌های ایالتی و محلی در سراسر آمریکا خواهان دریافت غرامتی در مجموع به ارزش **میلیاردها دلار** شده‌اند و می‌گویند این پول برای بازسازی پس از آتش‌سوزی‌های گسترده، بالا آمدن سطح دریاها و طوفان‌های شدیدی که با تغییرات اقلیمی تشدید شده‌اند لازم است. این شکایت‌ها در بچوجه موجی از اقدامات حقوقی در کالیفرنیا، هاوایی و نیوجرسی و در **سراسر جهان** مطرح شده‌اند که می‌کوشند از مسیر دستگاه قضایی برای پیشبرد اقدامات اقلیمی استفاده

اگر روند توسعه همچنان «کند و نامتوازن» بماند، اتحادیه اروپا در خطر از دست دادن جایگاه پیشتاز خود در این منبع تجدیدپذیر قرار میگیرد.

کدام کشورهای اتحادیه اروپا بیشترین پتانسیل زمین گرمایی را دارند؟

پژوهشگران میگویند پیشرفت در فناوری حفاری و مهندسی مخزن، مسیر را برای استفاده از سامانه‌های زمین گرمایی تقویت شده (EGS) هموار کرده تا برق پاک و مقیاس پذیر را در بخش عمده‌ای از قاره تامین کند.

برخلاف نیروگاه‌های متعارف زمین گرمایی که به مناطق آتشفشانی و مرزهای صفحات تکتونیکی (مانند ایسلند) محدود میشوند، در EGS تا عمق هشت کیلومتری در سنگ‌های داغ و جامد حفاری میشود، سپس سیال به درون شکستگیها تزریق و در ادامه، سیال داغ شده به سطح پمپ میشود تا برق تولید کند.

این فناوری نوین امکان میدهد برق زمین گرمایی با هزینه رقابتی تولید شود؛ حتی در خارج از مناطقی که به طور سنتی پرحرارت به شمار میآیند.

امبر برآورد میکند «پتانسیل فنی-اقتصادی» تولید برق زمین گرمایی در اروپای قاره‌ای میتواند به حدود ۵۰ گیگاوات برسد؛ ظرفیتی که برای تامین برق نزدیک به ۳۰ میلیون خانوار کافی است.

در این چارچوب، مجارستان با حدود ۲۸ گیگاوات انرژی زمین گرمایی دست نخورده، بزرگترین سهم را دارد. پس از آن ترکیه با ۶ گیگاوات قرار دارد و لهستان، آلمان و فرانسه هر کدام حدود ۴ گیگاوات پتانسیل دارند.

این گزارش میگوید: «ظرفیت تولید برق زمین گرمایی نه تنها میتواند با قیمت پایین توسعه یابد، بلکه به عنوان فناوری‌ای بدون هزینه سوخت، مزیت اضافی مصون بودن در برابر نوسان قیمت سوخت و افزایش هزینه کربن را نیز به همراه میآورد و در گذر زمان نقش آن را به عنوان منبعی پایدار برای برق مطمئن و کم کربن تقویت میکند».

انرژی زمین گرمایی می تواند ۲۲ درصد برق فسیلی اتحادیه اروپا را جایگزین کند؛ کدام کشور پیشتاز است؟

سامانه‌های تقویت شده زمین گرمایی می توانند وابستگی اتحادیه اروپا به سوخت‌های فسیلی را کاهش دهند، حتی در کشورهایی که فعالیت آتشفشانی ندارند.

فناوریهای جدید در حال باز کردن راه برای استفاده از برق زمین گرمایی در بخشهای بسیار گسترده تری از اروپا هستند و این موضوع میتواند به کاهش وابستگی اتحادیه اروپا به سوخت‌های فسیلی آلاینده کمک کند.

یک گزارش جدید از اندیشکده انرژی **امبر** نشان میدهد که ۴۳ گیگاوات از ظرفیت زمین گرمایی تقویت شده در اتحادیه اروپا میتواند با هزینه‌ای کمتر از ۱۰۰ یورو به ازای هر مگاوات ساعت توسعه یابد؛ هزینه‌ای که با برق تولیدی از زغال سنگ و گاز قابل مقایسه است.

هرچند این رقم تنها بخش کوچکی از کل پتانسیل زمین گرمایی اروپا را نشان میدهد، پژوهشگران برآورد کرده‌اند که توسعه در سطح اتحادیه میتواند سالانه حدود ۲۰۱ تراوات ساعت برق تامین کند؛ معادل تقریباً نیمی (۴۲ درصد) از تولید برق نیروگاه‌های زغال سنگ و گاز در اتحادیه اروپا در سال ۲۰۲۵.

در این گزارش آمده است که در سطح جهان، انرژی زمین گرمایی میتواند تا سال ۲۰۵۰ حداکثر ۱۵ درصد از رشد تقاضا برای برق را تامین کند، اما هشدار میدهد

چالش آب و هوا: یک دهه پس از توافقنامه پاریس

نوشته: جانان سیوگیلی ۲۷ بهمن ۱۴۰۴

شانزدهم فوریه (رویترز) - ده سال پس از اجرایی شدن توافقنامه پاریس، مجموعه‌های داده‌های آب و هوایی جدید نشان می‌دهند که گرمایش زمین با سرعت فزاینده‌ای در حال انجام است و سال ۲۰۲۵ در سه سال گذشته به عنوان گرم‌ترین سال ثبت شده و گرمای اقیانوس و سطح دریا از آستانه‌های جدیدی عبور کرده‌اند.

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، که نسبت به تغییرات آب و هوایی بدبین است، طی سال گذشته مجموعه‌ای از سیاست‌های زیست‌محیطی را لغو کرده و تغییرات آب و هوایی را یک فریب خوانده است - موضعی که باعث به چالش کشیده شدن بحرانهای زیست‌محیطی در سراسر جهان شده است.

اگرچه کشورها در نشست سالانه سازمان ملل متحد در برزیل سال گذشته توافق کردند تا بودجه بیشتری را

«عمقهای جدید» برای گذار انرژی اروپا

تاتیانا میندکووا، مشاور سیاستگذاری معتقد است: «فناوریهای نوین زمین‌گرمایی گذار انرژی را به عمقهای جدیدی میبرد و منابع برق پاک را باز میکند که تا مدت‌های طولانی دست‌نیافتنی و بیش از حد گران تلقی میشدند.» او میگوید: «اما امروز برق زمین‌گرمایی میتواند ارزانتر از گاز باشد. همچنین پاکتر است و وابستگی اروپا به واردات سوخت‌های فسیلی را کاهش میدهد.»

میندکووا اضافه میکند چالش اروپا دیگر این نیست که آیا منابع لازم برای انرژی زمین‌گرمایی وجود دارد یا نه، بلکه این است که آیا «پیشرفت فنی با سیاستهایی همراه میشود که امکان توسعه در مقیاس بزرگ را فراهم کرده و ریسک مراحل اولیه را کاهش دهد» یا نه.

آیا اتحادیه اروپا در زمینه انرژی زمین‌گرمایی عقب میماند؟

با وجود آنکه پروژه‌های EGS در کشورهای چینی، فرانسه، آلمان و سوئیس از دهه ۲۰۰۰ آغاز شده‌اند، کارشناسان هشدار میدهند که روند طولانی صدور مجوزها و «حمایتهای ملی نامنسجم» باعث کند شدن تجاری‌سازی شده است. در مقابل، در ایالات متحده و کانادا بسیاری از روشهایی که نخست در اروپا آزمایش شده بود در حال توسعه در مقیاس بزرگ است. اکنون صف پروژه‌های برنامه‌ریزی‌شده زمین‌گرمایی در آمریکای شمالی قرار است از اروپا پیشی بگیرد.

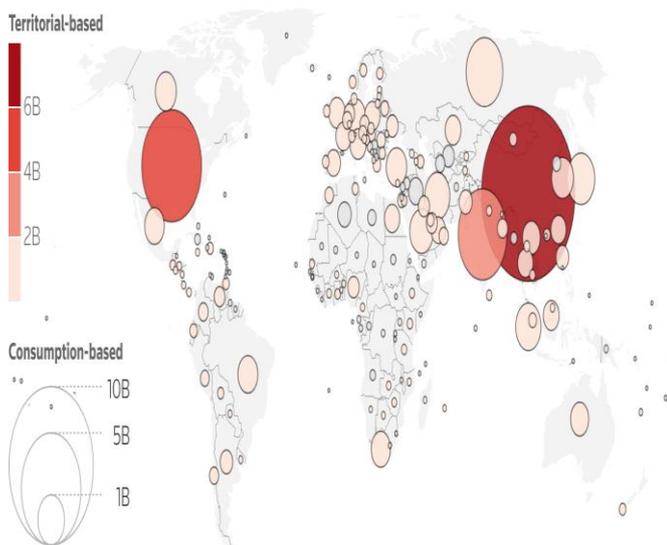
این گزارش میگوید: «تاخیر در اجرای پروژه‌ها همچنین این خطر را در پی دارد که مزایای یادگیری، توسعه زنجیره تامین و کاهش هزینه‌ها به سایر مناطق منتقل شود و حتی در جاهایی که منابع در دسترس است، هزینه پروژه‌های اروپایی در آینده را افزایش دهد.»

گزارش میافزاید: «بدون تمرکز قویتر بر تامین مالی در مقیاس بازار، اروپا ممکن است از مزایای اقتصادی و صنعتی فناوری‌هایی که خود در شکلگیری آنها پیشگام بوده است بیبهره بماند.»

منبع: یورونیوز

Countries' territorial and consumption-based CO₂ emissions in 2024

In tonnes

Note: Territorial emissions indicate the amount of CO₂ emissions produced within a country's border, while consumption-based indicate emissions generated in the production of goods and services consumed in a country.

Source: Global Carbon Budget

Alessandro Parodi | REUTERS, Feb. 16, 2026

دماها: یک دهه شتاب

مؤسسه مطالعات فضایی گودارد ناسا (GISS) اعلام کرد که سطح زمین در سال ۲۰۲۵، ۱.۱۹ درجه سانتیگراد بالاتر از میانگین سال‌های ۱۹۵۱-۱۹۸۰ بوده و عملاً با سال ۲۰۲۳ به عنوان یکی از گرم‌ترین سال‌های ثبت شده برابری می‌کند.

مجموعه داده‌های تلفیقی WMO سال ۲۰۲۵ را ۱.۴۴ درجه سانتیگراد بالاتر از سطح پیش از صنعتی شدن قرار می‌دهد و آن را در بین سه سال گذشته گرم‌ترین سال در طول ۱۷۶ سال دمای ثبت شده قرار می‌دهد.

قطب شمال: فروپاشی سریع یخ دریا

گزارش قطب شمال سال ۲۰۲۵ اداره ملی اقیانوسی و جوی ایالات متحده (NOAA) تأیید کرد که اکتبر ۲۰۲۴ تا سپتامبر ۲۰۲۵ گرم‌ترین دوره از سال ۱۹۰۰ بوده است و این منطقه همچنان بیش از دو برابر سریع‌تر از میانگین جهانی گرم می‌شود.

برای کشورهای فقیرتر اختصاص دهند تا با آب و هوای شدید سازگار شوند، اما نتوانستند در مورد برنامه‌های صریح‌تر برای حذف تدریجی سوخت‌های فسیلی و تقویت برنامه‌های کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای به توافق برسند.

داده‌های برخی از آژانس‌های علمی پیشرو در جهان نشان می‌دهد که گرمایش جهانی از اواسط دهه ۲۰۱۰ به طور چشمگیری سرعت گرفته است.

انتشار گازها: شکافی رو به گسترش

شبکه دیده‌بان جهانی اتمسفر سازمان جهانی هواشناسی (WMO) نشان می‌دهد که غلظت دی اکسید کربن، متان و اکسید نیتروژن به بالاترین حد خود رسیده است و به گفته دانشمندان، باعث افزایش دمای مشاهده شده از سال ۲۰۲۳ تا ۲۰۲۵ شده است.

بر اساس آخرین گزارش بودجه جهانی کربن، پیش‌بینی می‌شود که انتشار جهانی دی‌اکسید کربن ناشی از سوخت‌های فسیلی در سال ۲۰۲۵ به رکورد ۲۸.۱ میلیارد تن برسد که علت آن افزایش مصرف زغال‌سنگ، نفت و گاز با وجود رشد سریع انرژی‌های تجدیدپذیر است.

این گزارش که توسط یک تیم بین‌المللی بیش از ۱۳۰ دانشمند تهیه شده است، تخمین می‌زند که انتشار جهانی CO₂ ناشی از سوخت‌های فسیلی در سال آینده ۱.۱ درصد افزایش می‌یابد و غلظت CO₂ اتمسفر را تقریباً ۵۲ درصد بالاتر از سطح قبل از صنعتی شدن می‌برد.

محققان هشدار می‌دهند که اگر جهان بخواهد گرمایش جهانی را در ۱.۵ درجه سانتیگراد بالاتر از میانگین قبل از صنعتی شدن محدود کند- معادل تقریباً چهار سال انتشار گازهای گلخانه‌ای با نرخ فعلی - فقط ظرفیت حدود ۱۷۰ میلیارد تن CO₂ دیگر را دارد.

پیش‌بینی می‌شود که انتشار گازهای گلخانه‌ای در چین، هند، ایالات متحده و اتحادیه اروپا افزایش یابد، در حالی که در ژاپن کاهش می‌یابد، اگرچه چین سرمایه‌گذاری‌های قابل توجهی در انرژی‌های تجدیدپذیر انجام داده است.

اقیانوس‌ها: گرما و افزایش سطح دریا

بر اساس گزارش NOAA و Berkeley Earth، اقیانوس‌ها در سال ۲۰۲۵ مقادیر بی‌سابقه‌ای گرما جذب کردند و رکورد جدیدی را برای میزان گرمای لایه بالایی اقیانوس‌ها در سطح جهانی به ثبت رساندند.

سطح دریاها که توسط دستگاه‌های جزر و مدی و ماهواره‌ها اندازه‌گیری می‌شود، همچنان در حال افزایش است. هیئت بین‌دولتی تغییرات آب‌وهوایی پیش‌بینی می‌کند که سطح دریاها تا سال ۲۰۵۰، ۰.۲۰ تا ۰.۲۹ متر نسبت به دوره ۱۹۹۵-۲۰۱۴ افزایش یابد.

Global cities with millions of people at risk from sea level rise

Projected rise in sea levels by 2050 under a moderate carbon emissions scenario, in meters

Note: Projections based on the IPCC's SSP2-4.5 scenario (moderate emissions pathway).

Source: IPCC AR6 Sea Level Projections (Garner et al., 2021) via NASA Sea Level Projection Tool
Vera Dvorakova, Canan Sevgili and Prinz Magtulis | REUTERS, Feb. 16, 2026

این گزارش توسط کنان سیوگیلی، ورا دوراکووا، لوسی باریبه و الساندرو پارودی تهیه شده است.

ویراستاری توسط سیمون جسوپ و دیوید هولمز صورت گرفته است. چاپ در رویترز

برگردان: مریم پورتنگستانی

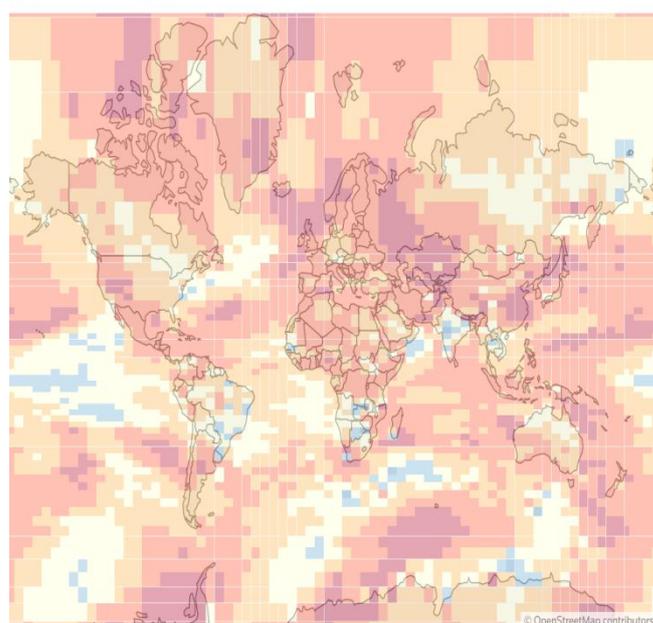
آدرس تماس با بولتن محیط زیست

bulletinenviro@gmail.com

Global anomalies in surface air temperature in 2025

Change in temperature compared to 1991-2020 reference period

Much warmer Warmer Average Cooler Much cooler

Note: Color categories refer to the percentiles of the temperature distributions for the 1991-2020 reference period.

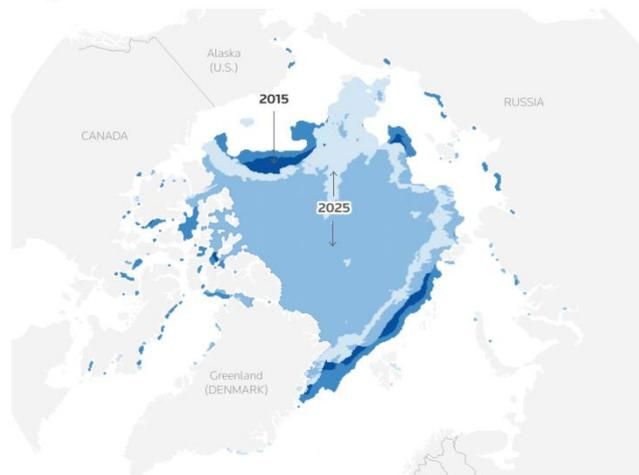
Source: Copernicus/ERA5/C3S/ECMWF

Lucie Barbier and Alessandro Parodi | REUTERS, Feb. 16, 2026

به گفته مرکز ملی یخبندان ایالات متحده، وسعت یخ دریا در مارس ۲۰۲۵ به پایین‌ترین حد حداکثر زمستانی ثبت شده، یعنی حدود ۱۴.۴۷ میلیون کیلومتر مربع رسید.

Arctic ice shrank in 10 years since the Paris agreement

Ice edge cover in 2015 and 2025

Note: The map overlaps sea ice edge data from September 2025 and September 2015 derived from satellite observations.

Source: Copernicus/C3S/CDS

Lucie Barbier and Alessandro Parodi | REUTERS, Feb. 16, 2026

آیا تغییرات اقلیمی باعث تشدید بارش‌های زمستانی اروپا شده است؟

تحلیل تازه World Weather Attribution احتمال وقوع و شدت سنگین‌ترین رویدادهای بارندگی را که بیشترین تاثیر را بر مناطق مختلف در اسپانیا، پرتغال و مراکش داشته‌اند، بررسی می‌کند.

این گزارش از «افزایش روشن» در شدت حدی‌ترین رویدادهای بارش یک‌روزه خبر می‌دهد؛ ۲۶ درصد در منطقه جنوبی مورد مطالعه و ۲۹ درصد در منطقه شمالی. این یعنی پربارش‌ترین روزها اکنون حدود یک‌سوم مرطوب‌تر از زمانی هستند که دمای سیاره نسبت به عصر پیشاصنعتی ۱,۳ درجه سانتی‌گراد پایین‌تر بود.

پژوهشگران این افزایش‌های مشاهده‌شده را با شبیه‌سازی‌های مدل‌های اقلیمی ترکیب کردند و دریافتند انتشار کربن ناشی از فعالیت‌های انسانی در منطقه شمالی باعث افزایش ۱۱ درصدی شدت بارش شده است. در منطقه جنوبی، مدل‌های اقلیمی نتوانستند روند مشاهده‌شده را بازتولید کنند.

به‌گفته این گزارش، هرچند آب‌های پیرامون شبه‌جزیره ایبری و مراکش به‌طور غیرعادی گرم نیست، توفان‌ها با «رودخانه‌های جوی» تقویت شده‌اند؛ ساختارهایی در جو که رطوبت را از یک موج گرمای دریایی قوی تا شدید در نواحی غربی‌تر اقیانوس اطلس جذب می‌کنند.

مسیر منتهی به «فاجعه‌های خطرناک»

دکتر فریدریکه اوتو، استاد علم اقلیم در مرکز سیاست محیط‌زیست در امپریال کالج لندن، می‌گوید: «این دقیقاً همان چیزی است که تغییرات اقلیمی به آن شبیه است: الگوهای جوی که پیش‌تر به‌صورت بلایای قابل‌مدیریت‌تر بروز می‌کردند، اکنون به فاجعه‌های خطرناک‌تر تبدیل می‌شوند».

او می‌افزاید: «چه آن افزایش ۱۱ درصدی که توانسته‌ایم آن را به‌طور مستقیم به فعالیت‌های انسانی، مانند سوزاندن سوخت‌های فسیلی، نسبت دهیم و چه روندهای بسیار بزرگ‌تری که طی دهه‌ها در عمل می‌بینیم، از این بابت مطمئن هستیم که تغییرات اقلیمی این رگبارهای شدید را وخیم‌تر می‌کند».

«فاجعه‌های خطرناک»: تشدید باران‌های زمستانی اروپا بر اثر تغییرات اقلیمی ناشی از انسان

یک گزارش جدید هشدار می‌دهد طوفان‌هایی که قبلاً قابل‌مه‌ار بودند به دلیل انتشارهای ناشی از فعالیت‌های انسانی به فاجعه‌های خطرناک تبدیل می‌شوند .

دانشمندان هشدار می‌دهند که بارش‌های زمستانی اروپا پس از رشته‌ای از رویدادهای خشونت‌بار جوی که مدیترانه غربی را درنوردیده، تنها «شدیدتر» خواهد شد

از اواسط ژانویه تاکنون، شمار غیرمعمول بالای از توفان‌ها با بادهایی به قدرت توفان‌های حاره‌ای و سطح بی‌سابقه‌ای از بارش به کشورهای چوون پرتغال، اسپانیا و مراکش رسیده‌اند .

این بارش‌های «بی‌امان» تخریب‌گسترده‌ای در زیرساخت‌های حیاتی مانند جاده‌ها و شبکه‌های انرژی به جا گذاشته و برآورد می‌شود میلیاردها یورو خسارت وارد کرده باشد. همچنین صدها هزار نفر بر اثر این وضعیت حدی جوی آواره شده‌اند و بیش از ۵۰ نفر جان خود را از دست داده‌اند.

برای مثال در گراسالما، روستایی در جنوب اسپانیا، در عرض چند روز بیش از میزان بارشی که برای یک سال کامل انتظار می‌رفت، باران بارید. در پرتغال نیز توفان «لئو» چنان حجم عظیمی از بارش را تنها در یک روز فرو ریخت که در شرایط عادی حداکثر انتظار می‌رود فقط یک بار در هر قرن روی دهد.

بر اساس این گزارش، در سال ۲۰۲۳ به ازای هر ۱ دلار سرمایه‌گذاری در حفاظت از طبیعت، حدود ۳۰ دلار صرف فعالیت‌هایی شده که به تخریب اکوسیستم‌ها، افزایش انتشار گازهای گلخانه‌ای و کاهش تنوع زیستی منجر شده است. این نسبت تکان‌دهنده نشان می‌دهد که اقتصاد جهانی همچنان بر پایه فعالیت‌های «طبیعت‌سوز» بنا شده است؛ فعالیت‌هایی که سود کوتاه‌مدت تولید می‌کنند، اما هزینه‌های بلندمدت آن بر دوش نسل‌های آینده و اکوسیستم‌های شکننده سنگینی می‌کند.

در این گزارش تأکید شده است که برای دستیابی به اهداف اقلیمی و حفظ تنوع زیستی، سرمایه‌گذاری در طبیعت باید تا سال ۲۰۲۷ بیش از دو برابر سطح فعلی افزایش یابد. این افزایش تنها از طریق اصلاح یارانه‌های مخرب، ایجاد شفافیت مالی و هدایت سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی به سمت پروژه‌های پایدار امکان‌پذیر خواهد بود.

پیام اصلی گزارش روشن است:

تا زمانی که پول جهان در مسیر تخریب طبیعت جریان دارد، هیچ توافق بین‌المللی قادر به نجات کره زمین نخواهد بود. تغییر این مسیر نه یک انتخاب، که یک ضرورت فوری برای آینده اقتصاد، سلامت و امنیت جهانی است.

منبع: وبسایت کندو

آنکس که درختی را می‌کارد و می‌داند که قرار نیست در زیر سایه آن استراحت کند تازه شروع کرده به فهمیدن معنای زندگی.....

کارل گوستاو یونگ

او بر این باور است که اروپا ابزار و دانش لازم برای جلوگیری از بدتر شدن این رویدادهای خشونت‌بار جوی را در اختیار دارد و می‌افزاید: «برای هر کسر اضافی از یک درجه گرمایش، ارزش جنگیدن وجود دارد».

نیاز اروپا به برنامه‌ریزی بهتر

مایا والبرگ از مرکز اقلیم صلیب سرخ و هلال احمر می‌گوید: «تعداد بسیار زیاد افرادی که در این توفان‌ها کشته یا آواره شده‌اند، یادآور تراژیک است از این که دفاع‌های ما زیر فشار این رویدادها از پا درمی‌آید».

او می‌افزاید: «ما باید به‌طور فوری در ظرفیت محلی سرمایه‌گذاری کنیم و مطمئن شویم برنامه‌ریزی شهری آینده‌ای را در نظر می‌گیرد که در آن، مرز آنچه «حدی» تلقی می‌شود هر سال در حال جابه‌جا شدن است».

او می‌گوید: «ما فقط با تغییر در وضعیت هوا نمی‌جنگیم، بلکه با یک بحران انسانی ناشی از اقلیم در حال تغییر دست‌وپنجه نرم می‌کنیم

اوایل همین ماه، کارشناسان استدلال کردند پیامدهای توفان‌های پرتغال می‌توانست قابل‌اجتناب باشد یا دست‌کم شدت کمتری داشته باشد، اگر شکست‌های برنامه‌ریزی رخ نمی‌داد.

برگرفته از سایت یورو نیوز

شکاف خطرناک

در نخستین ماه سال ۲۰۲۶، برنامه محیط‌زیست سازمان ملل متحد (UNEP) گزارشی منتشر کرد که نشان می‌دهد بحران محیط‌زیست نه تنها نتیجه کمبود فناوری یا ضعف سیاست‌گذاری است، بلکه ریشه اصلی آن را باید در جهت‌گیری نادرست جریان‌های مالی جهانی جستجو کرد.

این گزارش با عنوان State of Finance for Nature 2026 تصویری دقیق از شکاف عظیم میان سرمایه‌گذاری برای حفاظت از طبیعت و سرمایه‌گذاری برای تخریب آن ارائه می‌دهد؛ شکافی که اگر اصلاح نشود، هیچ توافق اقلیمی یا برنامه‌ای برای حفظ تنوع زیستی قادر به جبران آن نخواهد بود.